

Een inventariserend veldonderzoek
door middel van proefsleuven
op de Kerkakker te Beek en Donk
(plangebied Wijnkelderweg, zuidwest)

HENK HIDDINK

ZAANKR.	Z-08001399		
DOC.NR	In-0801989		
- 9 APR 2008	AFD.	Ro	
	TEAM	DO	
	KOPIE		
INGEKOMEN GEMEENTE LAARBEEK			

**A.U.B. het zaaknummer
vermelden op alle brieven en
vervolgstukken.**

Zuidnederlandse Archeologische Notities

143

De serie *Zuidnederlandse Archeologische Notities* is een uitgave van de Hendrik Brunsting Stichting van het Archeologisch Centrum van de Vrije Universiteit te Amsterdam

Colofon

Opdrachtgever: Gemeente Laarbeek
Project: Laarbeek-Kerkakker-2008
Plangebied: Laarbeek-Wijkelderweg
Plaats documentatie: Vrije Universiteit Amsterdam
Objectcode: LBK-KA-08
CIS-code: 27264
Coördinaten: 171.457/392.852

Status: conceptrapport
Auteur: dr. H.A. Hiddink
Omslagontwerp: Bert Brouwenstijn (ACVU)

ISBN 978-90-8614-069-5

©ACVU-HBS Amsterdam, maart 2008

Archeologisch Centrum van de Vrije Universiteit - Hendrik Brunsting Stichting, Amsterdam
De Boelelaan 1105
1081 HV Amsterdam

INHOUD

1	INLEIDING	5
2	VOORONDERZOEK	5
3	DOELSTELLINGEN	6
4	ONDERZOEKSSTRATEGIE	6
	4.1 Ligging van de proefsleuven	6
	4.2 Onderzoeksmethode	7
5	LANDSCHAP EN BODEMGESTELDHEID	7
	5.1 Het landschap van de micro-regio Laarbeek	7
	5.2 De bodem van het onderzoeksgebied	8
6	GRONDSPOREN	9
7	CONCLUSIE EN SELECTIEADVIES	9
8	LITERATUUR	10
9	FIGURENLIJST	11
BIJLAGEN		
1	Overzicht van archeologische perioden	12
2	Sporenlijst	13

I INLEIDING

Op dinsdag 4 maart 2008 is in opdracht van de gemeente Laarbeek een inventariserend onderzoek (IVO) door middel van proefsleuven uitgevoerd in het plangebied 'Wijnkelderweg' dat door ons wordt aangeduid met het topniem Kerkakker (fig. 1-3; 5A).

Het plangebied ligt aan de zuidwestzijde van de bebouwde kom van Beek en Donk tussen de Lieshoutseweg, Muzenlaan, Wijnkelderweg, Molenweg en Dr. Timmerslaan. Het deel van het plangebied waarin proefsleuven zijn aangelegd, verder aangeduid als 'onderzoeksgebied', is momenteel in gebruik als akker en ligt tussen de Lieshoutseweg, Muzenlaan, Wijnkelderweg, het terrein van het Commandarijcollege en de tennisbanen van Tenniscomplex 't Slotje. De oppervlakte van het onderzoeksgebied is ca. 2.75 ha. Het plangebied als geheel zal opnieuw worden ingericht, waarbij de huidige schoolgebouwen verplaatst zullen worden naar het onderzoeksgebied en aan de randen hiervan een waterpartij en parkaanleg komt.¹

Uit een bureauonderzoek met enkele verkennende boringen is naar voren gekomen dat de ondergrond van het onderzoeksgebied deels verstoord is, maar de aard en begrenzingen van de verstoringen werd niet geheel duidelijk.² In het licht van de archeologische vindplaatsen in de directe omgeving (zie volgende paragraaf) is de aanbeveling gedaan proefsleuven aan te leggen. Dit advies is door de gemeente overgenomen.

Het onderzoek is uitgevoerd door een team van Archeologisch Centrum van de Vrije Universiteit-Hendrik Brunsting Stichting (ACVU-HBS) bestaande uit drs. Karel Jan Kerckhaert en drs. Ingmar Elstrodt, onder leiding van dr. Henk A. Hiddink. Het machinale grondverzet is verricht door Ton Luyten (Luyten archeologisch grondwerk, Hapert). De contactpersoon bij de gemeente was de heer J. van Wetten.

De opbouw van dit rapport is als volgt: In hoofdstuk 2 worden de resultaten van het vooronderzoek kort besproken. Hoofdstuk 3 is gewijd aan de doelstellingen van het onderzoek en hoofdstuk 4 aan de onderzoeksstrategie. In hoofdstuk 5 komt het landschap van de micro-regio en van het onderzoeksgebied aan bod. De bij het onderzoek aangetroffen grondsporen worden beschreven in hoofdstuk 6. Hoofdstuk 7 omvat de conclusie en het selectieadvies.

2 VOORONDERZOEK

Voor het onderzoeksgebied en de directe omgeving is in eerste instantie een bureauonderzoek uitgevoerd, waarbij in het plangebied een dozijn boringen met de Edelman is geplaatst (fig. 2).³ Uit het bureauonderzoek kwam naar voren dat het plangebied ligt in de oude akkercomplexen rond de Oude Toren van Beek, in een deel dat vroeger als Kerkakker werd aangeduid. Op de bodemkaart is het gebied aangegeven als hoge zwarte enkeerdgrond (zEZ21) met grondwatertrap VI (redelijk droog).⁴ De ervaring leert dat bij een dergelijke terreinsgesteldheid in het Zuidnederlandse dekzandgebied een hoge kans bestaat op het aantreffen van archeologische vindplaatsen.

De (grote kans op de) aanwezigheid van archeologische vindplaatsen in het plangebied was bovendien al gebleken uit eerder onderzoek: meldingen van een urnenveld uit de Late Bronstijd/Vroege IJzertijd in de noordelijke helft, opgravingen van een deel van een middeleeuwse nederzetting direct ten oosten van de Oude Toren/Dr. Timmerslaan en van nederzettingssporen uit de IJzertijd alsmede een erf uit de Volle Middeleeuwen aan de oostzijde van de Dr. Timmerslaan (fig. 2,

¹ www.laarbeek.nl > projecten > onderwijshuisvesting > masterplan 'Voorzieningscluster Beek'.

² Hiddink 2006a.

³ Hiddink 2006a.

⁴ Bodemkaart 51Oost.

4).⁵ Vlak voor aanvang van het onderzoek kregen we bovendien de melding van Hans Peeters, een Lieshoutse detectoramateur, dat direct ten zuiden van het plangebied materiaal is gevonden dat wijst op de aanwezigheid van een militair kampement uit de Napoleontische tijd (Franse munten, halffabrikaten musketkogels, etc.).

Het bovenstaande is op zich genoeg om voor het onderzoeksgebied uit te gaan van een zeer hoge archeologische verwachting. Er waren echter indicaties voor verstoringen van de ondergrond. Kaarten uit het midden van de jaren '50 geven een ontgrond perceel aan de noordwestzijde en de boringen suggereerde dat de ondergrond deels verstoord, deels intact was. In het licht van de beschikbare archeologische gegevens werd toch besloten een proefsleuvenonderzoek te adviseren. Omdat het terrein ten tijde van de veldinspectie begroeid was met maïs, zijn bepaalde indicaties voor de mate van verstoring (steilrandjes) niet opgemerkt en is een te optimistische inschatting ten aanzien van de gaafheid gemaakt, zoals uit het proefsleuvenonderzoek is gebleken.

3 DOELSTELLINGEN

De primaire doelstelling van dit proefsleuvenonderzoek is gelijk aan dat van elk archeologisch vooronderzoek, namelijk na te gaan of in het plangebied sprake is van archeologische vindplaatsen en wat hun aard, omvang, datering en gaafheid is.⁶ Op basis van de verzamelde gegevens dient een waardering van de eventuele archeologische vindplaatsen te worden opgesteld, alsmede een selectieadvies voor de verdere omgang met deze vindplaatsen.

Relevant voor het onderhavige onderzoek is dat het plangebied zich bevindt in de archeologisch belangrijke micro-regio Laarbeek. In deze micro-regio heeft in de laatste twee decennia grootschalig archeologisch onderzoek plaatsgevonden dat belangwekkende resultaten heeft opgeleverd. Onderzoek op nieuw te ontwikkelen terreinen kan de nodige aanvullende gegevens omtrent de bewoningsgeschiedenis en de ontwikkeling van het cultuurlandschap opleveren. Deze gegevens zijn niet alleen van belang voor kennis over het verleden van Laarbeek, maar over dat van het Zuidnederlandse dekzandgebied als geheel.

4 ONDERZOEKSSTRATEGIE

4.1 LIGGING VAN DE PROEFSLEUVEN

De onderzoeksstrategie voor het plangebied is de aanleg van proefsleuven in een verspringend 'streeplijngrid' (fig. 2-3). De sleuven meten 25 bij 4 m en binnen elke raai liggen de sleuven telkens op een onderlinge afstand van 25 m. De afstand tussen de raaien is ca. 38 m (hart-op-hart). Met de aanleg van 1500 m² proefsleuf zou in het 2.75 ha grote onderzoeksgebied een dekking van 5% worden gerealiseerd. Indien nodig voor een goede waardestelling zou maximaal 800 m² extra kunnen worden aangelegd en eventueel een dekking van 8.4% kunnen worden bereikt.

De aangelegde proefsleuven 1-15 hebben een gezamenlijk oppervlak van 1314 m², hetgeen afgerond een dekking van 4.7 % betekent. Daarmee is het dekkingspercentage iets kleiner dan het

⁵ Voor een overzicht en verdere literatuur, zie Huijbers 2004. De dateringen van de genoemde perioden zijn te vinden in bijlage 1. Eén van de oude opgravingsputten lijkt samen te vallen met onze proefsleuf 15. Hoewel hier een diepere recente verstoring is aangetroffen, is niet helemaal zeker dat deze tijdens het eerdere onderzoek is ontstaan. De precieze locatie van de werkput is mij niet bekend en afgeleid van enkele kleinschalige kaarten, zodat deze in werkelijkheid meters verder kan hebben gelegen.

⁶ Zie ook het PvE (Hiddink 2006b).

beoogde minimum van 5%. Het aanleggen van een groter aantal vierkante meters in de verstoorde delen van het terrein was echter zinloos. Het laatste geldt eveneens voor het min of meer intacte zuidoostelijke deel van het terrein, omdat dit voor een groot deel laag gelegen is en er hier geen enkele indicatie voor archeologische vindplaatsen werd aangetroffen.

4.2 ONDERZOEKSMETHODE

Voorafgaand aan het onderzoek is een lokaal meetsysteem aangelegd. Dit meetsysteem bestond uit stalen buizen en betonijzers. Het lokale meetsysteem is uitgezet met een Total Station en via het inmeten van de hoekpunten van gebouwen gerelateerd aan de coördinaten van de Rijksdriehoeksmeting.⁷ Na afloop van het onderzoek zijn de meetpunten verwijderd.

De individuele proefsleuven zijn uitgezet met behulp van jalons en uitpassen vanuit de zojuist genoemde meetpunten. Vervolgens is de akkerlaag machinaal verwijderd tot op het sporenvlak of tot ver in de verstoringen. Bij de aanleg van het vlak is gelet op aanlegvondsten en tijdens het onderzoek is gebruik gemaakt van de metaaldetector.

De aangelegde proefsleuven zijn van een meetsysteem voorzien door stalen linten tussen de punten van het hoofdmeetsysteem te spannen en vervolgens met een schietlood meetpunten in het vlak over te brengen. Het vlak is getekend op schaal 1:50. Het vlak van elke sleuf is langs het meetlint om de 5 m gewaterpast en de hoogte van het maaiveld langs één zijde van de sleuf is met hetzelfde interval bepaald.⁸

Er zijn nauwelijks grondsporen aangetroffen die de moeite waard waren om te couperen. De weinige sporen waren post-middeleeuws, het ging voornamelijk om karrensporen.

In tien sleuven zijn profielsecties van ca. 1 m breed opgeschaafd, getekend (schaal 1:20) en gefotografeerd, om een indruk te krijgen van de bodemopbouw en gaafheid van het terrein ter plaatse (fig. 5).

Na het onderzoek zijn de proefsleuven met de kraan dichtgemaakt en is het meetsysteem verwijderd.

5 LANDSCHAP EN BODEMGESTELDHEID

5.1 HET LANDSCHAP VAN DE MICRO-REGIO LAARBEEK

De micro-regio Laarbeek ligt aan de oostzijde van de Roerdalslenk.⁹ Deze slenk is het dalende gebied tussen de Feldbiss- en de Peelrandbreuk. Het gebied ligt slechts enkele meters lager dan de 'horsten' aan weerszijden, het Kempen Blok en de Peel Blok, omdat de daling van de slenk steeds is gecompenseerd door sedimentatie. De sedimenten van de Rijn en Maas, die tot ca. 300.000 jaar geleden door de Centrale Slenk liepen, worden tot de Formaties van Sterksel en Beegden gerekend.

Het materiaal waarmee de Centrale Slenk nadien is opgevuld, behoort tot de Formatie van Boxtel. Het betreft een complexe afwisseling van zand en leemlagen, een enkele maal gescheiden door veen. Bij het meeste materiaal gaat het om fluvio(colische) periglaciale sedimenten, afgezet door de

⁷ De punten 0E/0N en 0E/300N van het lokale meetsysteem komen overeen met de RD-coördinaten 171.392.432/392.709.037 en 171.288.326/392.990.394.

⁸ De hoogtes zijn overgezet vanaf NAP bout 51F0154 in de oostmuur van het pand Groenewoudseweg 2 (15.713 m NAP).

⁹ Voor de geologische geschiedenis van het gebied zie Bisschops 1973 en Bodemkaart 51Oost, maar zeker ook Bisschops *et al.* 1985, Schokker 2001 en 2003.

wind en/of (smelt)water tijdens glaciale, toen het landijs weliswaar Zuid-Nederland niet bereikte, maar wel een grote invloed had door het verdwijnen van de vegetatie en het ontstaan van permafrost.

Vanaf de eindfase van de laatste ijstijd, het Weichselien, is door de wind dekzand afgezet (Laagpakket van Wierden binnen de Formatie van Bostel). Het onderste pakket of Oud Dekzand bestaat afwisselend uit fijne laagjes zand met een wisselend leemgehalte. In de eindfase van de dekzandafzetting is Jong Dekzand gesedimenteerd, doorgaans leemarm zand.

In het Holocene zijn de pleistocene dekzandruggen versneden door beken als de Aa en de Goorloop, waardoor 'dekzandeilanden' zijn ontstaan, zoals dat waarop Beek ligt (fig. 2). Binnen de dekzandeilanden bestond een uitgesproken micro-reliëf doordat de wind plaatselijk kommen had uitgeblazen. In de micro-regio Laarbeek bestaat de natuurlijke ondergrond uit Oud Dekzand, dat meestal door een dunne laag Jong Dekzand wordt afgedekt. Het leemgehalte in de micro-regio ligt doorgaans tussen 2 en 12 procent.¹⁰ In een dergelijk moedermateriaal hebben zich van nature moderpodzolen, maar vooral haarpodzolen en - in natte zones - veldpodzolen ontwikkeld. De vegetatie bestaat uit bossen van beuk en winterik op de moderpodzolen en berken-zomereikenbos op de overige bodems.

In de prehistorie, Romeinse tijd en Middeleeuwen is de oorspronkelijke bodem op veel plaatsen omgewerkt tot akkerland. Vanaf de Late Middeleeuwen zijn de akkers opgehoogd door het opbrengen van potstalmest bestaande uit een mengsel van mest met plaggen en strooisel. De Kerkakkers en Middenvelden rond de Oude Toren van Beek behoren tot een van de oude akkercomplexen van de micro-regio (fig. 4). Andere voorbeelden het Heereind benoorden Beek, de Hooge Akkers ten noordwesten van Aarle-Rixtel en het complex van 't Hof ten zuiden van Lieshout.

5.2 DE BODEM VAN HET ONDERZOEKSGBIED

Tijdens het proefsleuvenonderzoek bleek dat de gehele noordelijke helft van het onderzoeksgebied en een strook langs de oostzijde sterk verstoord waren door ontgroningen (fig. 3; 5B). De ongestoorde ondergrond werd hier pas op 1 m of meer onder het maaiveld bereikt en bestond uit grijs gereduceerd Oud Dekzand. Dit laatste betekent dat het niveau waarop eventuele archeologische grondsporen te verwachten waren, gelegen in geel geoxydeerd dekzand, minimaal 50-75 cm hoger moet hebben gelegen. Het dikke pakket geroerde 'zwarte' bovengrond in sleuf 3 en 4 geeft aan dat na de bij de ontgroning ontstaande laagten deels weer zijn opgevuld.

Zoals reeds eerder opgemerkt, vond de veldinspectie van 2006 onder ongunstige omstandigheden plaats, namelijk toen er maïs op het veld stond. Mede daardoor zijn de steilrandjes langs de Wijkelderweg en bij de tennisbanen niet opgemerkt. Het hoogteverschil van het maaiveld ter bedraagt, naar nu is gebleken, 30 respectievelijk 50 cm. Er bestaat geen sterk hoogteverschil tussen het maaiveld aan de noordzijde van het onderzoeksgebied en dat in het aangrenzende deel van het plangebied, zodat hier eveneens van ontgroningen en egalisaties sprake zal zijn. Achteraf is gebleken dat deze ontgroningen wel zichtbaar zijn op de topografische kaart 1:50.000,¹¹ terwijl ze op de recentere kaarten 1:25.000 ontbreken. Op de hoogtekaart 1:10.000 uit de jaren '50 van de vorige eeuw is alleen een ontgroning direct langs de Muzenlaan aangegeven.¹²

Oorspronkelijk was in het onderzoeksgebied sprake van een hoge zwarte enkeerdgrond (zEZ21) met grondwatertrap VI (alleen aan de zuidelijke rand VII). Tijdens het onderzoek bleek dit 'oorspronkelijke', uit de Late Middeleeuwen en Nieuwe Tijd stammende plaggendek alleen nog aanwezig in de zuidwestelijke hoek van het terrein (sleuf 1, 2, 5-9). In sleuf 5 bijvoorbeeld, was sprake van een akkerlaag van ca. 1 m dik (fig. 5C-D). Onder(in) de akkerlaag en in het opgravingsvlak waren

¹⁰ Hiddink 2005, tabel 3.4 en bijlage 10.

¹¹ Topografische kaart 1:50.000, blad 51Oost.

¹² Hoogtekaart 1:10.000, blad 51Fzuid.

zogenaamde 'bedden' aanwezig, korte greppels gegraven voor bodemverbetering.¹³ Aan de zuidzijde van het onderzoeksgebied lag onder het plaggendeck van 1 m dik een veldpodzol (fig. 5E). Dit bodemtype ontstaat onder vochtige omstandigheden; in dit geval in een ondiepe depressie.

6 GRONDSPOREN

Afgezien van de recente sporen (indrukken van rupsbanden, enkele kuilen met afval) in de ontgronde delen van het onderzoeksgebied, bestaan de grondsporen uit de hierboven genoemde 'bedden', een subrecente kuil (spoor 6.007), alsmede enkele greppels en karrensporen.¹⁴

Karrensporen met een zuid-zuidwest - noord-noordoost oriëntatie zijn opgetekend in proefsleuf 1 en 6 (fig. 5F). De genoemde greppels begeleiden de karrensporen in laatstgenoemde sleuf. Al deze sporen zijn zonder toe te schrijven aan een oude fase van de Wijnkelderweg, die de Kerkakker doorsneed en de voormalige Lieshoutseweg en de Molenweg verbond.¹⁵ Enkele karrensporen in het profiel van proefsleuf 8 kunnen in verband worden gebracht met een zandweg die dwars op de Wijnkelderweg stond en de Lieshoutseweg iets naar het oosten kruiste. De karrensporen zijn te dateren in de Late Middeleeuwen en Nieuwe Tijd en kunnen eventueel teruggaan op de Volle Middeleeuwen.

Voor alle duidelijkheid: het onderzoek heeft geen vondsten opgeleverd. Materiaal uit recente verstoringen is niet verzameld.

7 CONCLUSIE EN SELECTIEADVIES

Een aanzienlijk deel van het onderzoeksgebied blijkt te zijn verstoord door ontgrondingen. Alleen aan de zuidwestzijde is een areaal min of meer intact. Hoewel de ondergrond hier enigszins is aangetast door 'bedden', sluit dit op zich de aanwezigheid van complete gebouwplattegronden en dergelijke niet uit, zoals naar voren is gekomen bij recent onderzoek op de Beekse Akkers. Ook in ondiepe depressies, zoals die in proefsleuf 1, 6 en 7 kunnen in principe archeologische resten aanwezig zijn (vooral kuilen en greppels).

Aangezien echter geen grondsporen of vondsten uit de prehistorie, Romeinse tijd of Middeleeuwen zijn aangetroffen, is ons advies geen verder archeologisch onderzoek op het terrein te laten plaatsvinden. De greppels en karrensporen van twee oude zandwegen zijn afdoende gedocumenteerd en verdienen eveneens geen nader onderzoek.

Naar aanleiding van het proefsleuvenonderzoek kan het verwachtingsmodel ten aanzien van de noordelijke helft van het plangebied iets worden bijgesteld. Hoewel in de boringen 9-12 sprake leek van een intact esdek, zal dit areaal waarschijnlijk ook ontgrond en geëgaliseerd zijn en geen behoudenswaardige archeologische resten meer bevatten. Niet alleen blijkt dit uit oude vondstmeldingen,¹⁶ maar ook uit de indicaties voor ontgrondingen op de topografische kaart 1:50.000. Een en ander kan objectief worden vastgesteld door het vergelijken van de vroegere maaiveldhoogtes met de huidige en het graven van enkele proefputjes met aanvullende boringen. Indien werkelijk sprake blijkt van ingrijpende verstoringen van de ondergrond, buiten die door de funderingen en onderkelderingen van de huidige gebouwen, kan in het noordelijke deel van het plangebied worden afgezien van nader archeologisch (proefsleuven)onderzoek.

¹³ Hiddink 2005, 180-183.

¹⁴ Voor een overzicht van alle genummerde sporen, zie figuur 3 en bijlage 2.

¹⁵ Vergelijk Huijbers 2004, fig. 5.

¹⁶ Beex 1960; 1961.

- Beek en Donk G1, 1832: Kadastrale minuut Beek en Donk sectie G1, schaal 1:2500.
- Beex, G., 1960: Opgravingen te Beek en Donk, *Brabants Heem* 12, 142.
- Beex, G., 1961: Beek en Donk, in *Nieuwsbulletin van de Koninklijke Nederlandse Oudheidkundige Bond* 14/1, *5, *37.
- Bisschops, J.H., 1973: *Toelichtingen bij de geologische kaart van Nederland 1:50.000. Blad Eindhoven Oost (51O)*, Haarlem.
- Bisschops, J.H./J.P. Broertjes/W. Dobma, 1985: *Toelichtingen bij de geologische kaart van Nederland 1:50.000. Blad Eindhoven West (51W)*, Haarlem.
- Bodemkaart 51O, 1981: *Bodemkaart van Nederland 1:50 000. 51 oost Eindhoven*, Wageningen.
- Hiddink, H.A., 2005: *Archeologisch onderzoek aan de Beekseweg te Lieshout* (Gemeente Laarbeek, Noord-Brabant), Amsterdam (Zuidnederlandse Archeologische Rapporten 18).
- Hiddink, H.A., 2006a: *Een bureaustudie met veldinspectie betreffende de Kerkakker te Beek en Donk (plan Wijkelderweg), gemeente Laarbeek*, Amsterdam (Zuidnederlandse Archeologische Notities 81).
- Hiddink, H.A., 2006b: *Programma van Eisen. Laarbeek-Kerkakker. Beek en Donk-Wijkelderweg. IVO-proefsleuven*, Amsterdam (versie 2, definitief 24-11-2006).
- Hoogtekaart 51Fz, 1961: *Hoogtekaart van Nederland 1:10 000. 51Fzuid Helmond* (gemeten 1956).
- Huijbers, T., 2004: Van Jan van Gestel tot de Beekse Akkers. Verleden, heden en toekomst van de archeologie in Beek en Donk (1930-2020), *D'n Tesnuzzik*, 13-61.
- Schokker, J., 2001: *Sediments and stratigraphy of the Nuenen Group in the Roer Valley Graben. A literature review*, Nuenen (TNO-report NITG 01-105-A).
- Schokker, J., 2003: *Patterns and processes in a Pleistocene fluvio-aeolian environment. Roer Valley Graben, south-eastern Netherlands*, Utrecht (Nederlandse geografische studies 314).
- Topografische kaart 51Oost: *Topografische kaart van Nederland 1:50.000, blad 51Oost*, Emmen.

9 FIGURENLIJST

Fig 1. De ligging van Beek en Donk in Nederland en van het plangebied. Schaal 1:50.000.

Fig. 2. Beek en Donk-Kerkakker. Overzicht van het plangebied met proefsleuven en andere archeologisch relevante zaken. Schaal 1:3000.

A grens van het plangebied; B proefsleuf met nummer; C boring met nummer; D opgraving Huijbers (locatie bij benadering); E archeologisch monument rond Oude Toren; F globale begrenzing urnenveld.

Fig. 3. Beek en Donk-Kerkakker. Overzicht van de proefsleuven, grondsporen en bodemgesteld van het terrein. Schaal 1:1250.

A proefsleuf met nummer; B profiel van figuur 5; C grondsporen met nummer; D 'bedden' en recente verstoringen; E globaal verloop oude zandwegen; F depressie; G ontgrond terrein.

Fig. 4. Topografie en grondgebruik van de Kerkakker en omgeving rond 1832, met daarop geprojecteerd het plangebied en de proefsleuven en werkputten van verschillende archeologische onderzoeken. Schaal 1:7500.

1 Dr. Timmerslaan; 2 Oude Toren; 3 Klooster; 4 Beekse Akkers; 5 Lieshout-Beekseweg.

Fig. 5. Beek en Donk-Kerkakker. Enkele foto's genomen tijdens het proefsleuvenonderzoek.

A het onderzoeksterrein met op de achtergrond de tennishal en de Oude Toren van Beek

B verstoord vlak en profiel van proefsleuf 3

C bedden in het vlak van proefsleuf 5

D profiel van proefsleuf 5

E veldpodzol onder het plaggendek in proefsleuf 6

F karrensporen in het profiel van proefsleuf 8

BIJLAGE I OVERZICHT VAN ARCHEOLOGISCHE PERIODEN

begin	einde	periode
1750 na Chr. - heden		Nieuwste Tijd
1500 na Chr. - 1750 na Chr.		Nieuwe Tijd
1300 na Chr. - 1500 na Chr.		Late Middeleeuwen
1000 na Chr. - 1300 na Chr.		Volle Middeleeuwen
450 na Chr. - 1000 na Chr.		Vroege Middeleeuwen
270 na Chr. - 450 na Chr.		laat-Romeinse tijd
70 na Chr. - 270 na Chr.		midden-Romeinse tijd
12 voor Chr. - 70 na Chr.		vroeg-Romeinse tijd
250 voor Chr. -12 voor Chr.		Late IJzertijd
500 voor Chr. -250 voor Chr.		Midden IJzertijd
775 voor Chr. -500 voor Chr.		Vroege IJzertijd
1050 voor Chr.-775 voor Chr.		Late Bronstijd
1800 voor Chr.-1050 voor Chr.		Midden Bronstijd
2000 voor Chr.-1800 voor Chr.		Vroege Bronstijd
5300 voor Chr. -2000 voor Chr.		Neolithicum
8800 voor Chr. -4900 voor Chr.		Mesolithicum
tot 8800 voor Chr.		Paleolithicum

BIJLAGE 2

SPORENLIJST

In deze bijlage worden de volgende afkorting gebruikt:

wp	werkputnummer
sp	spoornummer
tek.nr.	nummer van de tekening waarop de coupe is getekend
LMEB	Late Middeleeuwen
NT	Nieuwe Tijd/Nieuwste Tijd

wp	sp	definitie	diepte (cm)	tek.nr.	begin- periode	eind- periode	opmerkingen
1	1	karrenspoor			LMEB	NT	
1	2	bedden			LMEB	NT	
6	1	karrenspoor			LMEB	NT	
6	2	karrenspoor			LMEB	NT	
6	3	karrenspoor			LMEB	NT	
6	4	karrenspoor			LMEB	NT	
6	5	greppel			LMEB	NT	
6	6	greppel			LMEB	NT	
6	7	kuil			LMEB	NT	
6	8	greppel			LMEB	NT	
8	1	karrenspoor	25	08-04	LMEB	NT	alleen in profiel
9	1	karrenspoor?	10	08-04	LMEB	NT	alleen in profiel
10	1	bedden			LMEB	NT	

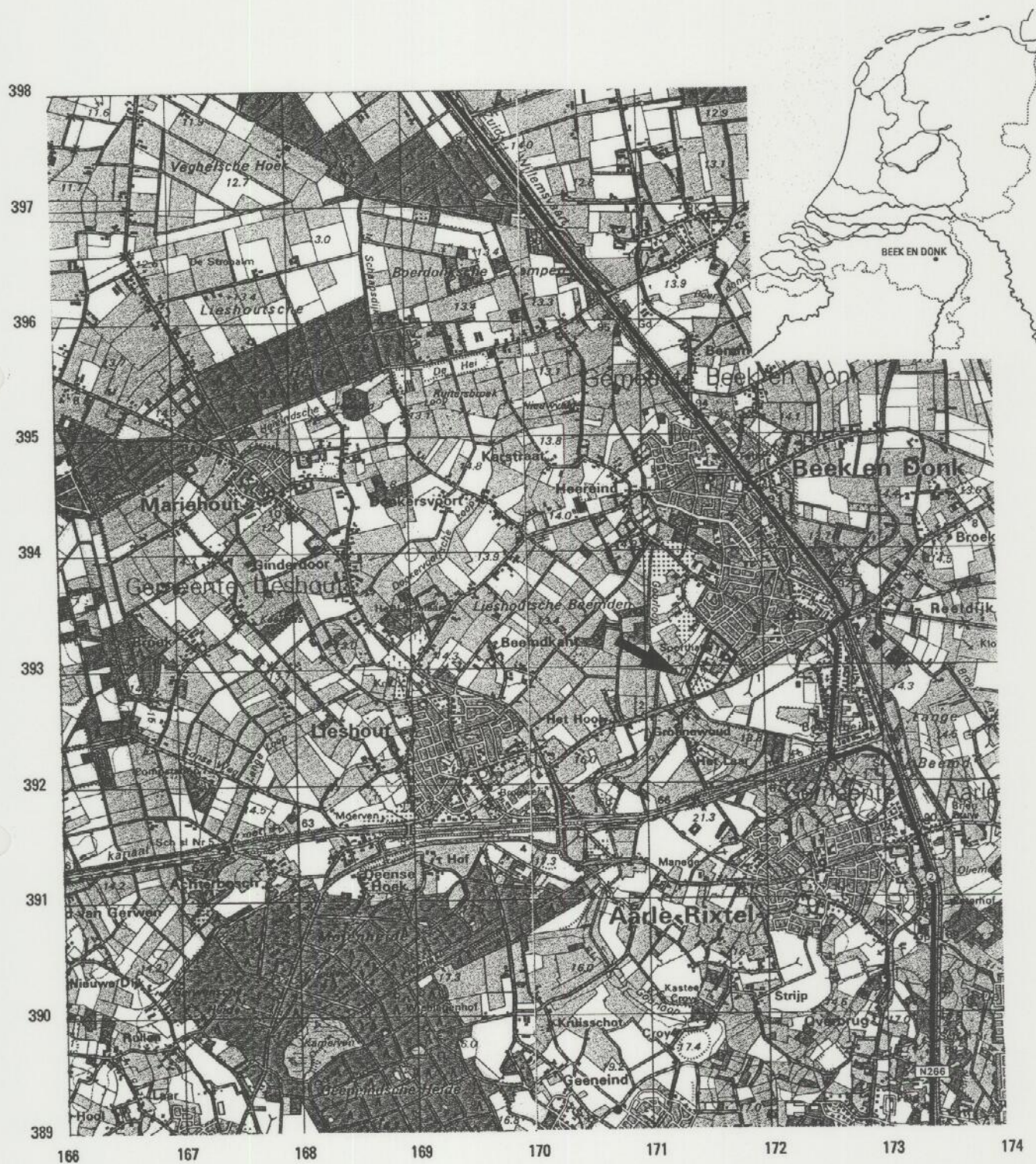
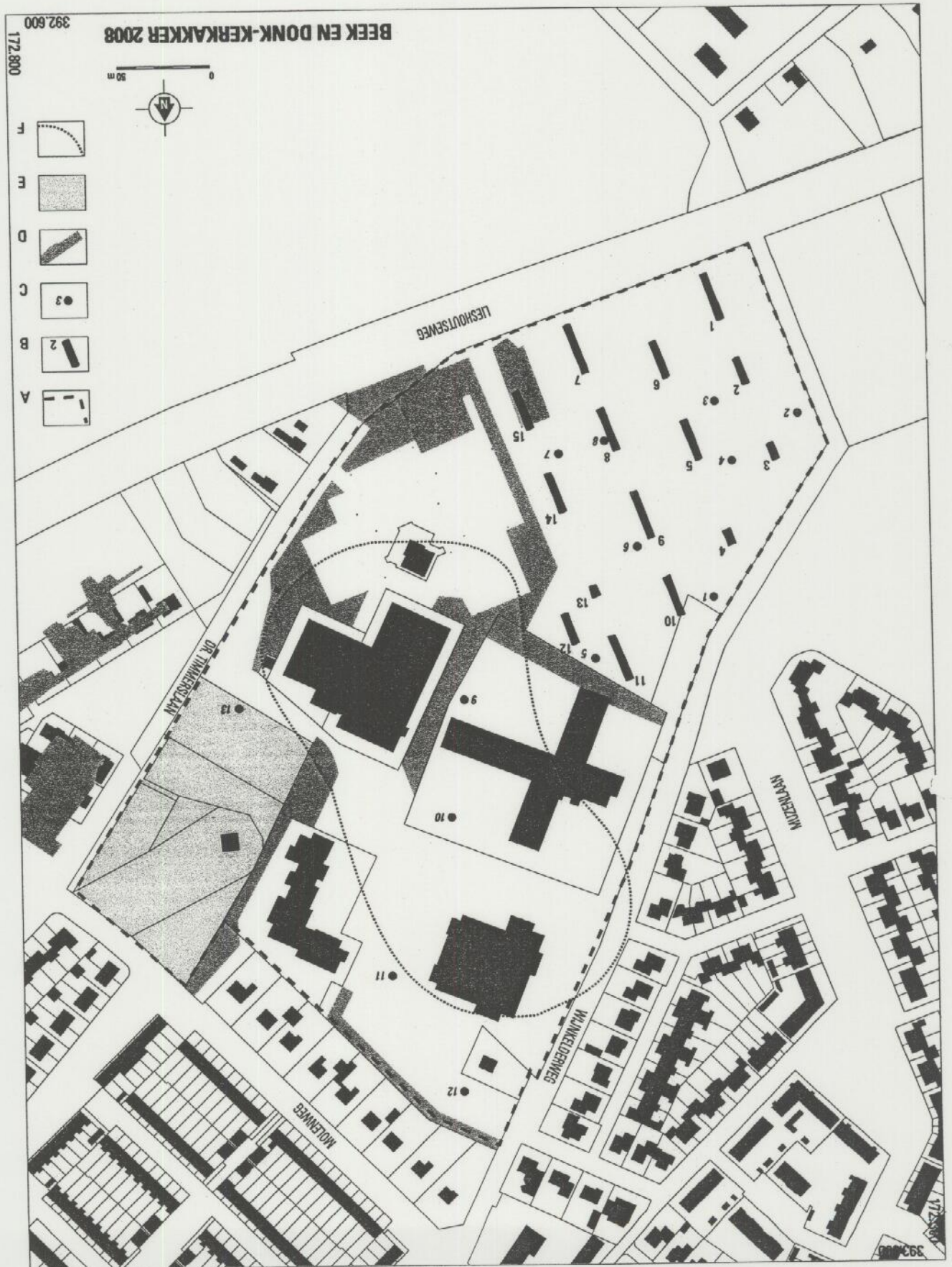

Fig. 1. De ligging van Beek en Donk en van het plangebied. Schaal 1:50000.

Fig. 2. Beek en Donk-Kerkakker. Overzicht van het plangebied met proefsleuven en andere archeologisch relevante zaken. Schaal 1:3000.
 A grens van het plangebied; B proefsleuf met nummer; C boring met nummer; D opgraving Huijbers (locatie bij benadering); E archeologisch monument rond Oude Toren; F globale begrenzing urnenveld.

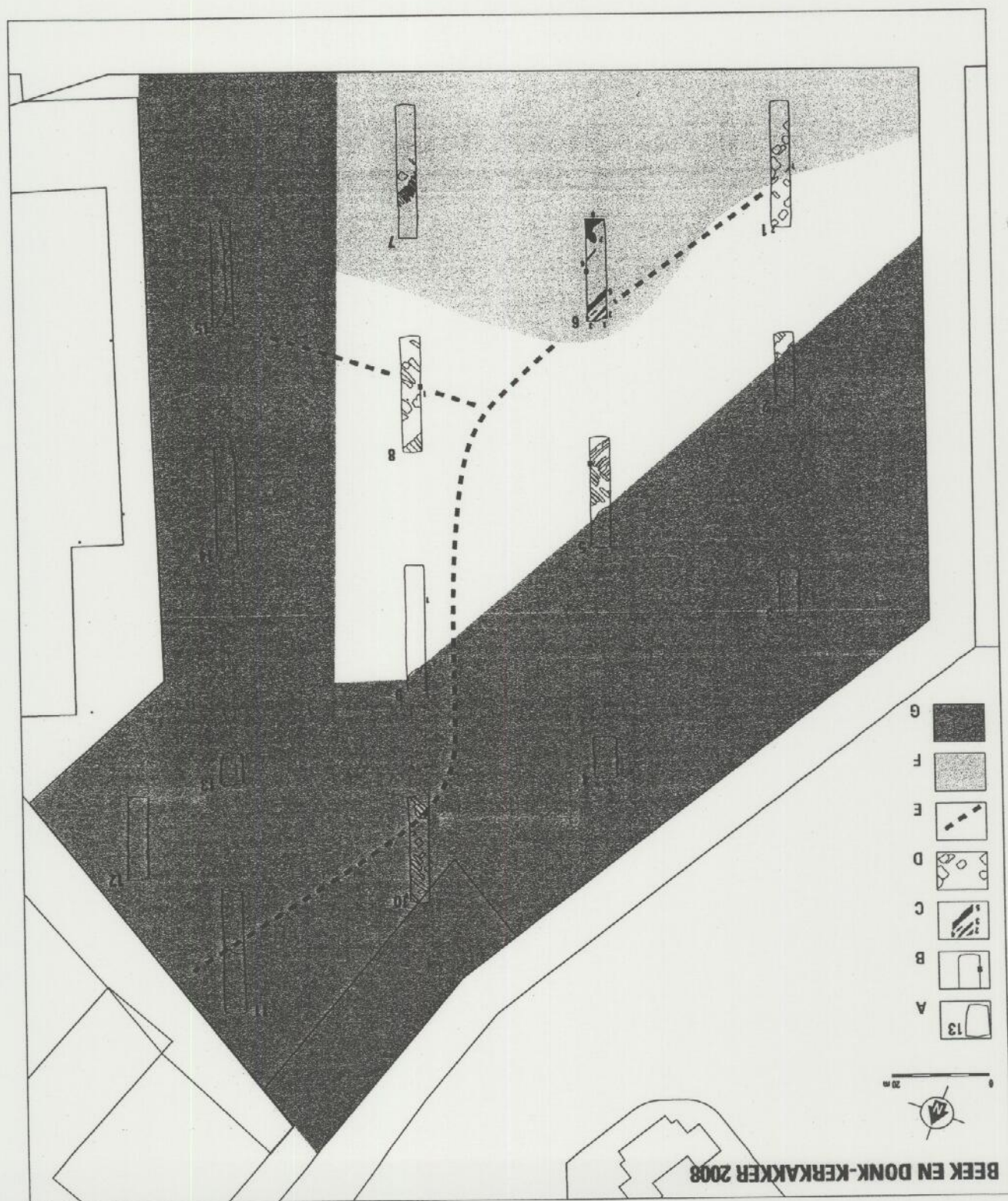
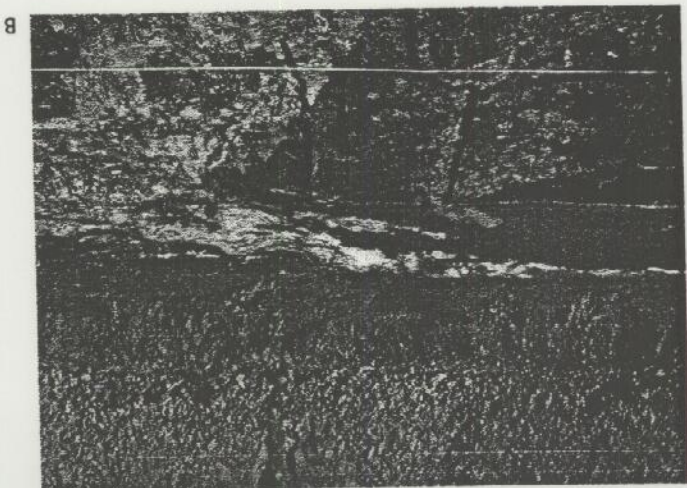
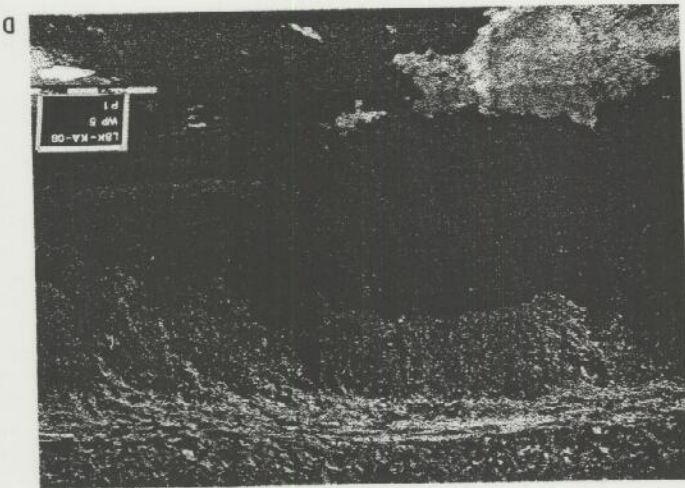
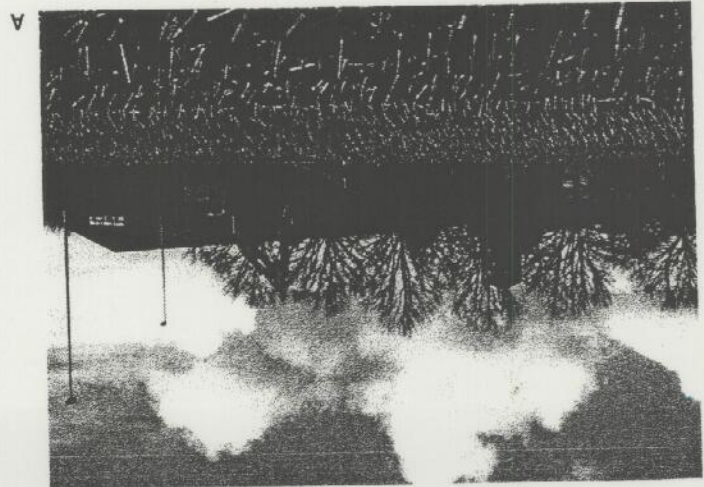
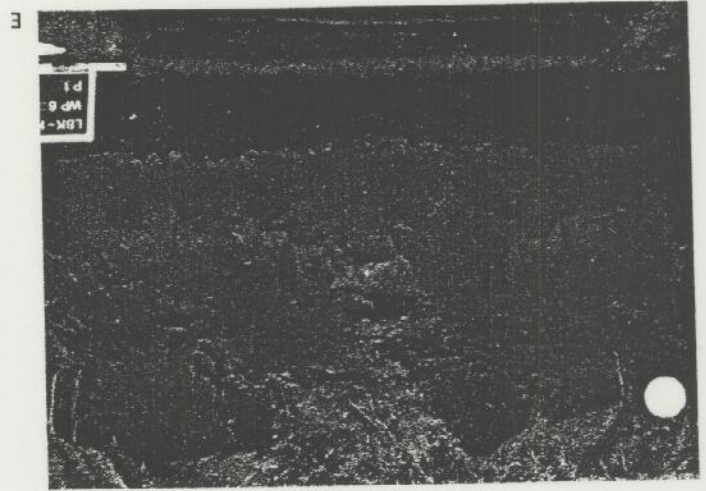

Fig. 3. Beek en Donk-Kerkakker. Overzicht van de proefsleuven, grondsporen en bodemgesteld van het terrein. Schaal 1:1250. A proefsleuf met nummer; B profiel van figuur 5; C grondsporen met nummer; D 'bedden' en recente verstoringen; E globaal verloop oude zandwegen; F depressie; G ontgrond terrein.

Fig. 5. Baek en Donk-Kerkaker. Enkele foto's genomen tijdens het proefsleuvenonderzoek.
 A het onderzoeksterrein met op de achtergrond de tennishal en de Oude Toren van Baek
 B verstoord vlak en profiel van proefsleuf 3
 C bedding in het vlak van proefsleuf 5
 D profiel van proefsleuf 5
 E veldpodzol onder het plaggendeek in proefsleuf 6
 F karrensporen in het profiel van proefsleuf 8

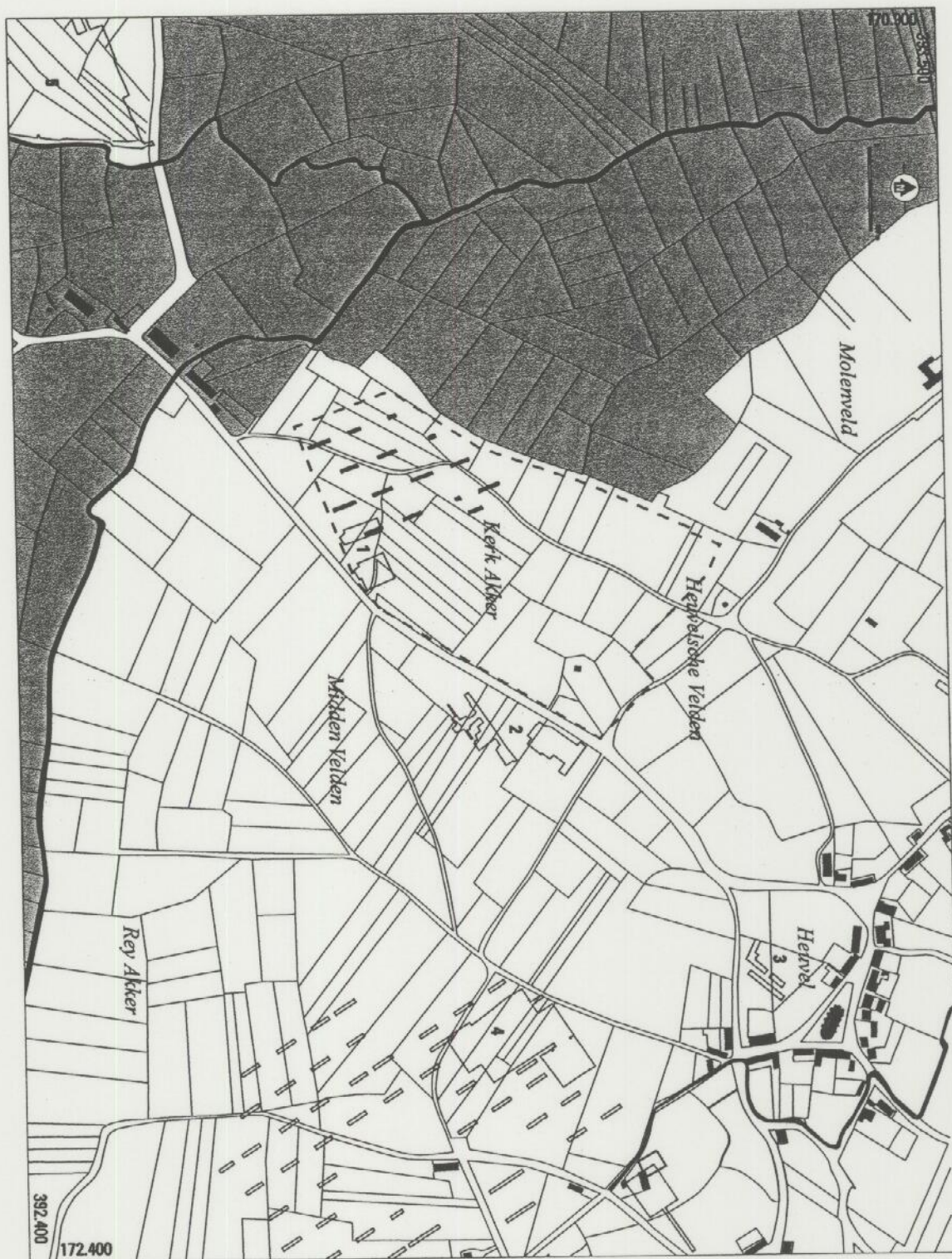

Fig. 4. Topografie en grondgebruik van de Kerkakker en omgeving rond 1832, met daarop geprojecteerd het plangebied en de proefsleuven en werkputten van verschillende archeologische onderzoeken. Schaal 1:7500.

1 Dr. Timmerslaan; 2 Oude Toren; 3 Klooster; 4 Beekse Akkers; 5 Lieshout-Beekseweg.